

oplagt over 5000 Rbd. aarlig Capital. Hospitalets Capitalformue er derved steget til at være 240,000 Rbd., og den hele samlede Formue anslaaes til $\frac{1}{2}$ Million Rigsdaler. Man mener saaledes, at man har Midler til, at der kunde skee en ganske lignende Foranstaltning som den, der er steet med de andre Hospitalet, og man nærer et meget levende Ønske om, at det ogsaa maa skee ved en forandret Fundats. Det er, grundet paa disse Oplysninger, at jeg tillader mig, at rette den Forespørgsel til den høitagtede Justitsminister, om han ikke maatte være findet af al Magt at fremme den paatænkte Reorganisation af Graabrødre Hospital i Odense, eller dog idetmindste snarest muligt at bevirke en Gjenoptagelse af Hospitalets nu i over et Aarti afbrudte Virksomhed, hvis Frugter i modsat Fald ville gaae tabte for den nuværende Slægt.

Den fungerende Justitsminister:

Jeg troer, at den ærede Forespørgger dog maaskee er noget feilagtig underrettet med Hensyn til den Motivering, han gav af sin Forespørgsel. For at besvare den bliver jeg derfor nødsaget til, ligesom han begyndte med at fremstille, hvorledes Hospitalet var indrettet i Begyndelsen, ogsaa at komme tilbage dertil. Jeg maa da meddele, at Hospitalet er funderet i 1540 og væsentlig ved indbragne Klostre, deels i Odense og deels i Faaborg, troer jeg, og derhos har faaet meget betydelige Doteringer fra Staten til forskjellige Tider. I Fundatsen er der nævnt som det Diemed, Hospitalet skulde virke for, at det skulde være et Hospital, som kunde tjene fattige, svage, syge og usle Mennesker til Hjælp og Trøst og nødtørftigt Underhold, med andre Ord, at det nærmest skulde være et Lemmehospital. I denne Egenkab virker det fremdeles endnu, og naar det i Forespørgslen siges, om ikke den i over et Aarti afbrudte Virksomhed kunde gjenoptages, saa er det noget feilagtigt, thi Hospitalet virker fremdeles som Lemmehospital, idet der nemlig der er anbragt, jeg troer, nogle og halvfjerdsindtyve Lemmer, som have fri Forpleining, Huus-

ly og Brændsel og tillige have et ugentligt Bidrag af 48 β . Ved Siden deraf uddeles der, ligesom det er steet i en længere Aarvække, en ugentlig Understøttelse til Enkelte udenfor Hospitalet, som den ærede Forespørgger rigtig bemærkede, deels hele Portioner á 48 β , deels halve Portioner á 24 β ugentlig. Dette er vedblevet og vedbliver endnu, og forsaavidt der altsaa er Tale om en Gjenoptagelse af Hospitalets Virksomhed i denne Henseende, er dette mindre correct. I Begyndelsen af det 18de Aarhundrede blev der ved Odense Hospital ligesom ved andre Hospitalet truffet Foranstaltning til at anbringe Sindssyge der. Der blev med Hensyn til disse flere forskjellige Hospitalet, som vare doterede med Statsmidler, foreskrevet, at der i dem skulde indrettes eet eller to Kamre til Sindssyge. Dette fandt ogsaa Sted i Odense og har der udviklet sig saaledes, at det nuværende Hospital nu paa en Maade er en Sindssygeanstalt, idet der er anbragt, jeg troer over 60 Sindssyge, hvoraf de fleste ere uheldbredelige, medens der er andre, om hvis Helbredelse der maaskee kan være Tale. Ogsaa denne Virksomhed har Hospitalet fortsat lige til de sidste Aar og gjør det fremdeles. Dette er iøvrigt, hvad jeg senere skal komme til, een af de Omstændigheder, som have foranlediget den Standsning eller den langsomme Gang, som Sagen har været underkastet. Endelig blev det i Syttenhundrede og nogle og halvfems fat igang, at man skulde med Hospitalet tillige forbinde et Sygehuus, som i det Væsentlige tilføjede at modtage veneriske Patienter. Denne Foranstaltning traadte i Kraft i 1804 og fortsattes, indtil den efter Foranstaltning af Justitsministeriet i 1856 ophørte, da det oplystes, at Anstalten som Curraustalt var meget slet, og det ogsaa var et Diemed, som laa udenfor Hospitalets egentlige Bestemmelse. Det er altsaa den eneste Virksomhed, der er ophørt, at en Deel af Hospitalet ikke længer bliver benyttet til Sygehuus. Jeg vil selvfølgelig ikke betvivle, at den ærede Forespørgger har været